

מדור הבחינות

מינהל הסטודנטים

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי 6008554

מס' מח': 11

מטלה: 1.1

שנת: תשע"ח סמסטר: 1 מועד: 1 קורס: 99111-01 מבוא למשפט עברי

00100022568200000179617

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: 93

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לנבחן

- 1. הבחינה תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
- 2. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
- 3. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיטוה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיטוה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
- 4. נבחן שעבר עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעתי.
- 5. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
- 6. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאה לפסילה מיידית של הקורס.

- 1. עליך להיבחן בחדר בו הנך רשום.
- 2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפצך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
- 3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
- 4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
- 5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה. נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
- 6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תיפסל ותועבר לועדת משמעת.
- 7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. בכל עניין פנה למשגיח/ה.
- 8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"פ המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת

בה/3א

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר

אסורים או ייתפס בהעתקה,

ייענש בחומרה עד כדי

הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה ללימודים _____ סמסטר _____ מועד _____

מס' קורס 99-111-01

מחלקה משפטים תאריך 12.2.18

המרצה ד"ר קרן גר

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

יחוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). שוליים יחידים יאודו הדף. מחברת ככתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לכו! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

חלק א'

1. רבי יוסף קארו התמודד דוקא והשתדל עזר האחרונים. ודבר יראה צורך לכמה קצתם הלכה המאזר עמו אי ~~הגמלי~~ ההלכה והפסיקה של ימיו. אם היה זה הוא חלק אב חלק זה היה יכול שהיה סבר הלכה והשולחן ערוך שהיה סביב בסק"י. מטרתו לכמה היה אולי (יהיה) אמר ספר ביטול או השג"שמה ההלכה וכל הדעה והמחלוקת שהיו סביב אמה נזקק, סברו המדענים גם על ספר הטור ולפי"מ (הוא מפני זמן זה המידות ורק מוסף חלוצים משאו. דעכל אה"ב-וה השתלשלה והמחלוקת - הוא ה הוסף זה הפסקה - שורה מחלוקת. ~~לפי~~ הפסקה הספר ונה דא 2 מס'ה: אסוף של על המחלוקת וההלכה וז' ימיו אפסיקה. הפסיקה הינה לפי הרי"ף (הרי"ם והרא"ש) לפי דעה הכוז מן בלע"פ, כאשר הינה חסרה דעה של אחר מרמ"ה מחלוקת אה"ב-א"א היה זהאש דה הרי"ף וכל חלקו (הוא הוסף (לפי זהכ"ל) ראשונים אחרים כלימה ה"ן הרי"ף וז"ל. ~~לפי~~ דעכל חלק זה חלק זה יוסף קארו הפנה גם דעס של הרי"ף וה"ן שיש צורך גם בקולקס מקורו ולכן ~~לפי~~ כע אצד היה יוסף סבר בסק"י - השולחן ערוך - השולחן ערוך החיל קצרה מאוד, דגמלימה דעס לפי אפן וזה הפסקה. המטרה היא שהחלכה גיה ברוסיה עדי הקורא כשולחן ערוך והוא יוכל דעס דגמלימה ודרכיה-ח"ן וז"ל אפ"א איה ההלכה יולי אהספק.

2. המאמר הגדול - הגמ"ל, ה"ז כולל 7 אה"ב, המשיך ומן ההלכה זו היה מפורט יותר,

דן האמרי"ם שהיו רבני הו רבני וכל אש"י שהם אלו שהיו אמה למעשה. הוא עבר ב-1878 דערה זמר מהאימ"ה של הירושלמי, דעכל ראשי ע מחלוקת דן הינדלמא. עכ"ל. בפסק"י א"ה הג"ל. מן עיקרון הלכה כהרא"ש (באחרונים).

המאמר הירושלמי - כולל 5 אה"ב (הוא) המשיך ומן ההלכה זו היה קצר יותר, האמרי"ם של שונה משה הג"ל ומש קשה יותר, דעכל (המאמר הירושלמי) עוסק גם לברי צע"ן והלכה הקשורה ל"ו ולצדוה הגלולה בזמן השוע מקובל שהיה בלתי וכן היה צורך להמחק זכר. ←

~~המאמר הירושלמי - כולל 5 אה"ב (הוא) המשיך ומן ההלכה זו היה קצר יותר, האמרי"ם של שונה משה הג"ל ומש קשה יותר, דעכל (המאמר הירושלמי) עוסק גם לברי צע"ן והלכה הקשורה ל"ו ולצדוה הגלולה בזמן השוע מקובל שהיה בלתי וכן היה צורך להמחק זכר.~~

לא ניתן להגיד כי שניהם שהיאזר אך צבוחם הישען וההוספה חילוני (למרה שלגב. (האזורים)
 אזו יכלו להאזין על הרכוח שנקראו במשנה אך אז רמה מחוייב ללא כפייה יכלו להאזין בצורה ימיה
 זו ימיה דעתי הגלגל ~~הגלגל~~: (התקל על כ ישכא ולק למר חמיט אז ניתן להאזין על פסקא
 (זו היא מחקר פוסקי מאוצר יכלו להאזין ולגיד או אחרת) ~~המשנה~~ (הסוכא) לקן דסוז אג' והלוי
 על והוספו ~~משנה~~ משנה צריח וכן קצת אזו כלל (הפסקה והיאזו - אסקו) (ענין לרביז (נכס) (הפסקה)
 והלויז (קצוקס ממיר על כ ישכא). היגד' סובר כי משנהו של הלויז (כח מוסמיט כלל ישכא על
 אך יש ליה סכר... שמשנהו של (הלויז עבר מחילוני של חכמי (הלויז) עברו זקני מרזו שליו
 מרזו.

3. קדוש יוצר - קדוש יוצר הוא קדוש ה חכמים מסקיז זכסיק - הלכה מרז פירוש (הלויז)
 דכסוקי החדרה. לויז חכמי נשהו יעלה לקן לסודיה מסוימה היו פוגמים את החדרה
 דאזו מקומה שפכה אזו ולויזי מרז (הפסקה) (הרז כגנה 13 חילוי) שמה אזו ההלכה.
 למשל, סובר אסקו לרבי רוצה, הוא פומח אז - ערבי רוצה ולויזי מחכסוקיז אז ריז. וכן קדוש
 הלכה חרשה. ✓ *

מכרש מקיז - המרזש המקיז הוא מקרא של חסר שהייה כלה יעלה אזו טכר
 למשה דסנ, אזו שהייה מנהז אז מקע וחכמים רצו למרז אלה לפסק דמיה על
 תייה ממקח. היא שרז למרז הלכה קיימה פסקיז מהרה. זכרומא הלכה הפלן קן אז
 מוכרז דמיה ושרז קמה דסנ, ~~משנה~~ והו יעלה לרז, אך חכמים פוסקיז אזו למה ~~משנה~~
~~משנה~~ על עברו אקרה מ לויז על יזק והו זכרומא קן סע -

היניח זכרומא יורה וזכרש מקיז.
 גוסמ ~~אזרש סוקי~~ היו האוסמאן-מקריז של הלכה הלכה - שרז זכרומא - זכרומא - זכרומא - זכרומא
 מהמרה - וחכמים פוסקיז פסק מהמרה להלכה מסוימה.

* זו הורדה למרז ~~ממ~~ למרז קולמו לוקים קדוש

=====

ג'קן על דין המורה להגיד ולמד יום לפני משיבת הדין למורה אה-ה' ה'ה'ה ואלה אה
 והוספה ^{לדין} (י"ח) כי כחן ראובן יסע שיכול להגיד לו עקב קשה הערה חוצה לדין. יסע כי יש כאן
 דבר ד-א-י-שיעור מהלכה עיקרון זה. למה המין זה המעשה לכלפי משיבת הדין כי זהו זרישה
 היא מלכת. ענה מורה יא ג'ל"ז ויש להחמיר בזה. ראובן לוי יסע כי לפני משיבת הדין אין לאסר
 מטפסיה אה ג'ניו צבר מדין (מקרה והולכי זה הדין טענה איכפיה מענינה) מאחרי והעסקה כה
 מענינה הנהגה וזרז להי נקט בשל הפרעה אל למה אומר לפני משיבת הדין. 2-

לחוק

סו'יה על שיש. היא הפכה לחוק הערואל. ~~אם~~ ^{היה} הישועה דבר צבר מדין. אינו קיים.
 אה הדין הישועה נקט לכלי מכה: הנהגה מכה תקנה קהל (הצדק יכיר המכא של החוק השנאלי) * מכה מנהג.
 אימור ^{הדין הישועה} כדקנה מדינה * דין מלקות-ואסור שליח יסע סמכות עולה דחוקיה. * מכה דניו דמלוא
 דניו: ^{הדין הישועה} קהל-אפי עיקרון זה למה המין כי החוק הערואל אינו אסור אל דינה צבר מדינה ^{שענה} ^{אחיקה} ^{וכתרו} החוק הערואל
 נלא דין שליח בך בשל חובש החובים. אה המין כי לא נקט ~~בשם~~ ^{שענה} ^{אחיקה} ^{וכתרו} דין המורה ולכן אין לכמה זה
 מכה מנהג זה מכה תקנה קהל אחרי החוק הערואל. ראובן יסע כי טענה מכריח להק מנהג יזקור אל המורה
 דין מאוני (דינו צבר מדינה) הוא דין מאוני ולכן יחד הדין הערואל מאוני מנהג מנהג או תקנה קהל נקט לאלי לפי.
 מלה נה דניו דמלוא דינה יסע צמח עונה מה כלא זה חל: * מכה שהקרקס שינה לפי והוא יחד אימור * מכה
 הכמה עונה נקט מאיך * מכה ד מכה הנ ענה דינה תקנה די דין * מכה אימור על המין אה תקנה המין.
 ישנה דנה סאמיה שדין זה מקל ון בעקרה של נכח וקרנות-כאן יסע ראובן שיש לאיך אה הדין נשסל
 מכה ^{הכמה} ^{שענה} ^{אחיקה} ^{וכתרו} למה ^{הכמה} ^{שענה} ^{אחיקה} ^{וכתרו} המין שיש אהכא דניו דמלוא דינה רק דמניו
 שקשוריו אלוה המין או המדינה וכאן זה סנין דין ק אזה אחרה. ענה המין דדניו על הדין כי
 מאיר והקרקס דמנהג שינה אכחש היא לא שינה מאיך ולכן כזה דימול אין סמכות לדין הישועה דמנהג.
 כואן יסע כי לפי אדקח נאע אין מין ^{הכמה} ^{שענה} ^{אחיקה} ^{וכתרו} ומה כן עליון דמקור. הוא כמו מאיך.
 אסיכוס: ^{הכמה} ^{שענה} ^{אחיקה} ^{וכתרו} למה כי אל כל פני ^{הכמה} ^{שענה} ^{אחיקה} ^{וכתרו} הערואל ^{הכמה} ^{שענה} ^{אחיקה} ^{וכתרו} יסע אה דין המורה תורה לעמא דבר מלכא ולכן
 אין לכמה לפי והוא יסע כי מנהג מאוני יכול אמור אל ההלכה, ומאמר והוא ומה הסכמו
 כי הוא יסע דמנהג היא למשה "הימנה" שהוא כול אמור לא שורה או יחידה אל צמחה המנהג.

2- פניעה דקולב (לוי)

2. א. הנוגד מיטק המוסק (המחוקק) היא רבייה בשינוי. לרבות, המחוקק היא כל אגודת האמת
 והמבצעת חלוקה הדדית עימן אהודת. אמיתתה. הרצות ההופכות לזמור מסי' 61
 זכק את כל הקודות שלקן אמת המעין לזון סוגיה מסוימת, ולעמית יק לעמוד של
 סדוקה עשוקה ועלול עימן לעמית קדוקה מדי האמת ועדיר לא המספספס זכק. כן עמית
 המחוקק היא אהודת מיתת, וכן יש תמיד להעריך את המחוקק והזווית השנויה המולדת.
 ק. הנוגד סוד ל אין אמת אמת ל אין האמת אלא כאחד מהז' סוד כל בניח אמרה, והאמת
 עמית ישע זכסין של אמת זה דעה וא ק יש זהבא את כל הקודות עמית זכסין מקור ה אוד
 שאלו מה הטעם בזמור הוא מיד מיה מחוקק והמטרה הוסי' אלו ואלו דדי אלקד חיים"
 יש טעם בזמירה של כל הקודות. רש"י אל סדר עמית והולכות משמיע המבואר אנכיה - וכן זה דבר
 יש אמת וש מקוד דהמ לכו אפי אמת אמת ומקוד אפי אמת אחרת. דעמית עמית דעה
 סודתה שדק המיטק ולמעשה קדמית עבד יכולה להיות ראונית דמית אז לא דוד העוסק.
 ג. ישנה דעה בהכרה שאינה מומכת דדעה זו. לעמית המחוקק חן מצינה של הקודות, היא מראה
 למתמיד לזין נכחו המחוקק. את המידה הול ומתמיד ישא שמוע כל זכסין והעמית את דדי מוודיקם
 דזכק שגויה. דעה זו סודת שאלמתיה לו היא מחוקק ל מחוקק שגויה המעמית המעמית
 והיא חכמה אפי לוי ההכרעה ובסק פסק שחיד את ס ישראל.
 ישנה דמ דעה שסודת שדמית מחוקק אל הוט על מדה למטה מיני שטעמו זה דמית
 סודת דהערה (הח חופני) וכן כשם מחוקק דמקוד אלו דעה אמת היא אינה הוזה היא טעם דמירה.
 מחוקק כי יש טעם שמועק שיהי המחוקק מדין אפיין דעמית וזכר הכרעה דין זכסין וקודות
 שיעור. אך יש טעם שכוון כפי הנוגד המחוקק דרך אפייתו סודת המדה וסודת עימן
 אפיית מיטק עמית המעמית סודת מעמית יעמית וכפי המוסר שמתמדת דמית.

5- הוסק (מחוקק) וכליתם בין מלכות (עמית) (מחוקק)
 ג. אמת

3. תחנת המעבר עם שאלה הנתקל אזו המוקד של החלום שאלו מסיקים מתוך פירו
הנתיב. יעני קושי אחד המעבר שלום-הלום שנשמע ממש בסיני אז תכונה של הנתיב.
הוא אינו חזק אלא קן עלובתו סימן הלום מהמורה שזכה אך יעני מעמסה אזי היא הורה
אמשה מיני (לפי הנתיב והמקרא) עקב חלקו עקר הקושי הווי שלפני הורה לעקר
~~הנתיב שלפני הקושי~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~
יכולת להכיל ציווי אמרה ואלו לא להכיל אולם למשה מיני שנשמעו דבורים, אלא קן שאלו
אחד ממצבין.

2. הווי פור קושי זה בכך בפשט הנתיב או שמשו רק נתיביו אלא ישדו על דבר
זה המעבר (אמם שאלו הנתיב) כך שהחלט המוסקו מצברה הווי למשה הלום עשמש
תמורה ופסכיו אומר אישכאל וכן הווי מקוללה דגם-הווי שנהגו כהווי אולם ה' הפכות
2. אמרו לכן מוכנה ה' הכל מעט כוונות:

1. זכר הכוונה הנתיב יכולת להכיל מצויי ה' והחסור לא גדעון ואלו מספון נתיב רק זהוון וכן
בד שאלו קן הווי אחד שהן הלום שזווקיו נשמע למורה.

העל נתיב יכולת להכיל ההורה שעה צוויי' קן שזו עה אינו זכר שיש חנה אמשה מיני.
(לוחם שזו קן הווי נמוקן רק להקופה צוויי' ואלו זכר למהי' -
2. ישנה דעה - יעני איסור לכבוד אה המורה שגם כך שזוה השאלה אין הם כהווי
אין. הווי רדי יחזה הנשא שש אז המעני למעשה הפך להורה שזו איסור מורה.

3. ישנה דעה אחרת קושי במקבול - הנשעה לפי דג-קול או אחרת דג של שזין לדורה (נוד קול)
זוהו צדא מורה קול שפונה נזה ה' קן נלא למחיד שאלו הלום אמשה מיני.

4. הנתיב אשר שזין אלוכל אל דרך הנתיב, כך שזו אמם נתיביו אינו צווי' דמפורש שזוה לא חנה
מחויי' הווי יחשה נתיב עקר כך ששזו שזו אמנה שזוה' ימון דגמא של המורה שאלו
דבר מורה אמשה מיני שנשזו להורה שעה.

5. דעה אחרת ללא שזוה או מספון ואלו מקבולן הווי קן לזה מצוה ככלכלה (ואי זהו) שמיני קן שזו כוון
ימם וזין קושי.

(* אינה דעה אחרת דעה. לפי הדעה דעה זה לא שזוה לפי חזקו מורה. קן שזוה מוכן
על הנתיב שזו נתיב למה ה' אינו ה' שזוה אחרונה ופסקה על המורה שזוה.)

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

SECRET

[Faint, illegible text at the bottom of the page]

רשמי

03-5604070 .ל 70